

Blahoslavená Laura Vicuňová obetovala svoj život, aby odvrátila svoju matku od hriechu

Branislav Krasnovský

9. apríla 2021   ✝ Cirkev

Bl. Laura Vicuňová

zdroj: wikimedia commons

5. apríla sme si pripomenuli 130. výročie narodenia blahoslavenej Laury Vicuňovej z Čile (*5. apríla 1891 – †22. januára 1904), ktorá zomrela vo veku 12 rokov, pretože obetovala svoj život za obrátenie vlastnej matky, žijúcej v cudzoložnom vzťahu so ženatým mužom.

Život blahoslavenej Laury Vicuňovej bol krátky, trval 12 rokov a 9 mesiacov, malá Laura však zanechala nám všetkým katolíkom jasný odkaz. **Božie zákony, prikázania a morálne princípy sa nesmú relativizovať a polemizovať o nich je cestou, ktorá vedie do duchovného hrobu.**

Laura sa narodila v dnešnom čilskom hlavnom meste Santiago. Žila v pohnutom období na prelome 19. a 20. storočia, kedy čilskí slobodomurári a nepriatelia Cirkvi presadzovali v katolíckej krajine násilne svoje antiklerikálne predstavy a útočili podobne ako dnes, najmä voči morálnym princípom v spoločnosti a rodine. Sviatosť krstu získala malá Laura 24. mája na sviatok Panny Márie Pomocnice kresťanov, táto skutočnosť má v jej prípade aj krásny symbolický význam.

Krátko po narodení však umrel Laurin otec, vyšší dôstojník čilskej armády, ktorý pochádzal zo známej vetvy rodiny Vicuña, s bohatými politickými a vojenskými tradíciami a ambíciami. Vicuňovci boli pôvodne z Baskicka, rovnako ako sv. Ignác z Loyoly SJ, či sv. František Xaverský SJ a podľa niektorých informácií, prví Vicuňovci sa angažovali už pri conquiste čilského územia, v čase legendárneho conquistadora Pedra de Valdiviu.

Bl. Laura Vicuňová v útľom detstve

zdroj: wikimedia commons

Po smrti otca sa Laurina matka Mercedes ocitla vo veľkej chudobe. Bola nútená odsťahovať sa z hlavného mesta Santiaga a uchýlila sa až do Argentíny, kde žila v tesnej blízkosti čilských hraníc. V Argentíne sa zoznámila s bohatým latifundistom (statkárom) Manuelom Mora, ktorý si z nej spravil konkubínu a milenku. Manuel Mora sa staral aj o deti svojej konkubíny Mercedes.

V roku 1900 Manuel Mora a Mercedes poslali Lauru spoločne s mladšou sestrou na kolégium Dcér Panny Márie Pomocnice Kresťanov do Junín de Los Andes. Toto centrum duchovne viedli a spravovali saleziáni. V kolégiu získala Laura solídne katolícke vzdelanie a ukazovala vytrvalosť v modlitbách, bystrý úsudok, pracovitosť a poslušnosť. Podľa sestier, ktoré Lauru vychovávali, dievčatko sršalo dobrotou a veselosťou, malú Lauru si obľúbila najmä sestra Cecilia Genghiniová.

Malá Laura ako 10-ročná pristúpila 2. júna 1901 k prvému Svätému prijímaniu. Bez toho, aby poznala sv. Dominika Savia si do svojho denníka napísala tri body, podľa ktorých sa rozhodla riadiť vo svojom pozemskom živote:

- *Bože môj, chcem ťa milovať a slúžiť ti celý život, odovzdávam Ti svoju dušu, srdce a celú bytosť.*
- *Chcem radšej zomrieť, než aby som ťa urazila hriechom, sľubujem, že sa budem umŕtvovať a vzdám sa všetkého, čo by ma vzdďalovalo od Teba.*
- *Urobím všetko preto, aby som napravila najmä všetky hriechy mojej rodiny, ktorými ťa členovia mojej rodiny urážajú.*

Malá Laura si už v tomto veku bolestne uvedomovala, že jej matka Mercedes žije v smrteľnom hriechu, cudzoloží a táto skutočnosť sa negatívne odrazila na jej povahe a zdraví. Dievčatko prestalo byť veselé a počas Svätej omše často plakalo, najmä keď bola počas prázdnin na statku milenca svojej matky a jej matka Mercedes nemohla pri Svätej omši prijať Sväté prijímanie. Dievčatko sa postupne stalo zlým svedomím oboch cudzoložníkov, takže sa Manuel Mora rozhodol Lauru vytrestať a prestal jej platiť školné. Hrozilo, že Laura bude musieť opustiť kolégium Dcér Panny Márie Pomocnice Kresťanov v Junín de Los Andes.

Laurin spovedník a prvý životopisec don Augusto Crestanello uviedol, že dievčatko bolo v tomto období na pokraji nervového zrútenia. Prežívalo priam fyzickú bolesť a muky z hriešneho života svojej matky. Jedného dňa sa však **rozhodla ponúknuť Nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi svoj život a prijať smrť výmenou za duchovnú záchranu svojej matky**. So svojím rozhodnutím sa Laura zverila donovi

Augustovi Crestanellovi a požiadala ho, aby požehnal toto jej rozhodnutie, čo zdesený Augusto Crestanello v prvom momente odmietol a začal dievčatku dohovárať.

Laura sa takisto pátrovi Augustovi Crestanellovi zdôverila, že veľmi túžila stať sa mníškou, no kvôli cudzoložstvu a konkubínátu jej matky sa mníškou stať nemohla. Zintenzívnila preto pôst a odriekanie za svoju matku a so súhlasom pátra Augusta Crestanella súkromne prijala sľuby poslušnosti, chudoby a čistoty. Jej zdravotný stav sa však od roku 1902 začal vážne zhoršovať. Vylakaná matka, ktorú listom informovali o vážnych zdravotných problémoch dcéry rýchlo pricestovala, aby mohla dcéru opatrovať. O niekoľko dní však do mesta prišiel aj Manuel Mora, ktorý chcel, aby sa jeho milenka Mercedes vrátila domov.

Keď sa Laura dozvedela, že Manuel Mora prichádza do mesta a chce sa na noc ubytovať v hotelovej izbe, kde s matkou bývali, s vypätím posledných síl utiekla z hotela. Medzi Manuelom Morom a Mercedes vypukla hádka a násilný latifundista zbil nielen Mercedes, ale aj chorú Lauru, ktorej kroky smerovali do kolégia, kde sa cítila byť šťastnou napriek tomu, že sa kvôli matke nemohla stať mníškou.

Dievčatko už potom budovu kolégia nikdy neopustilo. Laurin stav sa začal prudko zhoršovať a 22. januára 1904 prijala *viaticum*. Matke, ktorá bola pri jej smrteľnej posteli spoločne s otcom Augustom Crestanellom, sa Laura priznala, že pred dvoma rokmi ponúkla pánovi Ježišovi svoj život za matkino obrátenie. Šokovaná matka v slzách dcére prisľúbila, že od Manuela Moru odíde, opustí svoj hriešny život a bude činiť pokánie. Posledné slová malej Laury zneli: „*Otec Augustino, počuli ste to, moja mama opustí toho muža. Ďakujem Ti Ježišu, ďakujem Ti predrahá Panna Mária. Zbohom mamička, ani nevieš, aká som šťastná...*“

Mercedes dodržala svoje slovo. Odišla od Manuela Moru a chýr o jej odchode od násilného latifundistu, zmene života a obete jej dcéry Laury sa veľmi rýchlo rozšírili medzi ľuďmi. Po dlhých rokoch sa Mercedes vyspovedala a prijala Eucharistiu. Truhlu s malou Laurou na jej poslednej ceste sprevádzali tisícky ľudí z celého okolia. Dnes ostatky blahoslavenej Laury Vicuňovej spočívajú v kaplnke Dcér Panny Márie Pomocnice kresťanov na Bahiá Bianca a každoročne k jej hrobu smerujú kroky desaťtisícov veriacich.

Socha bl. Laury Vicuňovej pri Sanktuáriu sv. Krištofa v Čile

zdroj: wikimedia commons

Blahoslavená Laura Vicuňová (bez ohľadu na skutočnosť, že bola len malým dievčatkom), veľmi dobre chápala Božie priority a svojím životom dokazovala svetu, že **Sväté Písmo je slovom živého Boha, ktoré treba dodržiavať**. Chápala, že **jediné na čom záleží, je večný život**, všetko ostatné je druhoradé a podružné.

Z pohľadu mnohých liberálnych a modernistických veriacich, kňazov a biskupov môžu byť blahoslavená Laura Vicuňová a jej obeta dnes prijímané s rozpakmi. Pravdepodobne ju budú vnímať ako prejav skostnatenej katolíckej minulosti, plnej cirkevného tmárstva a už prekonaných morálnych hodnôt. Dnes predsa „*letia v prvom rade človek a láska*“, možno však práve tento prehnáný dôraz na človeka a jeho potreby priviedol nakoniec modernistických veriacich, kňazov a biskupov k prehnane ústretovým krokom voči LGBT komunite, kladeniu nepochopiteľného dôrazu na politickú korektnosť, k servilite voči politickým elitám, alebo dokonca k akceptácii násilne presadzovaných proticovidových opatrení nešťastne obmedzujúcich pôsobenie a život Cirkvi.

Možno prišiel opäť čas zamyslieť sa nad hodnotami, ktoré formovali život malej blahoslavenej Laury, pre ktorú bol centrom všetkého práve Boh a až potom človek. Blahoslavená Laura Vicuňová si vybrala cestu, ktorá ju priviedla do raja a kiežby každý dokázal chápať tak jasne Božie priority, ako ich chápala malá Laura Vicuňová.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/blahoslavena-laura-vicunova-obetovala-svoj-zivot-aby-odvratila-svoju-matku-od-hriechu/>